

lægninger i den offentlige sektor, som er båret af ønsket om at samle opgaverne mere hensigtsmæssigt, at lægge opgaver ud i det yderste bæredygtige led og understøtte det lokale demokrati, at sørge for, at mennesker kommer i centrum, at sørge for, at der ikke tænkes negativt i kasser. Det er det.

Over for det kan vi altså opleve en opposition, som påtager sig det privilegium – hvilket altså er fint nok for mig – at man skyder på det hele på én gang med argumenter, der ikke hænger sammen. Vi kan opleve et socialdemokratisk folketingsmedlem her i dag, hr. Arne Toft, som stiller sig op og problematiserer det, at vi overhovedet laver en kommunalreform, og laver en parallelitet over til tidligere statsminister Poul Nyrups efterlønsgarantibrud og siger: Det ligner slet ikke noget at lave en kommunalreform, fordi der ikke har været et forudgående folketingsvalg.

Hvad er det for et argument at fremføre fra et parti, som altså forsøger i hvert fald at skabe et signal om, at man i foråret deltog seriøst? Det er sådan set bare det, jeg opholder mig lidt ved: Der er ikke nogen linje i de argumenter, man bruger for, hvorfor man er imod denne her reform. Men det er fint nok for mig, for det taler jo helt for sig selv, både her i salen og uden for salen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg skal ikke føje noget til hr. Ole Stavads fremstilling af sagen og forløbet.

Men når vi får at vide, at det taler for sig selv, så tror jeg nok også, at det er rigtigt, fordi ministerens svar på de spørgsmål, der er stillet, jo stort set var, at oppositionen tager fejl: Oppositionen mig her, oppositionen mig dér, oppositionen mig alle vegne. Man skulle tro, at regeringen ikke selv vidste, hvad det var, den gjorde.

Opfølgningen på statsministerens invitation til samarbejde kan jeg ikke høre som andet, end at vi er velkomne til at stemme for lovgivningen, når den er klar til at blive vedtaget ved tredjebehandling. Vi skal ikke blande os nu, vi skal ikke blande os i høringsen, vi skal ikke inviteres til nogen møder eller nogen typer af forhandlinger i ministerierne, vi skal ikke som i samrådet med undervisningsministeren kunne få svar på, hvor der måtte være en krog, hvor vi kunne deltage i det her arbejde. Vi skal ikke gøre noget som helst, vi skal bare vente. Det, vi kan få lov til, er at trykke på den grønne knap, når regerin-

gen synes, at det er opportunt. Hvis ikke det er skueproces, hvad angår indflydelse, så ved jeg ikke, hvad det er.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi har givet den mest åbne invitation, der overhovedet findes. Vi har givet indrømmelse på indrømmelse i løbet af hele foråret for at imødekomme oppositionens ønsker i denne her sag.

Hvis man vurderer den flytning, regeringen har foretaget, fra vores oprindelige udspil til der, hvor vi endte i den aftale, vi har indgået med Dansk Folkeparti, tror jeg ikke, at man afslører nogen ting ved at sige, at det sådan set er en større flytning end den, oppositionen overhovedet har signaleret at den ville være parat til. Det har vi gjort.

Det ville man ikke være med til. Der er lidt usikkerhed omkring historikken, kan jeg forstå. Nu læste jeg op fra et Ritzautelegram, jeg ikke har set dementeret nogen steder, så det må jo, indtil noget andet kommer mig for øre, være opfattelsen af, hvordan man oplever det hos den radikale partiformand.

Oven på det har vi så sagt: Jo, jo, men hvis man så ved nærmere eftertanke har lyst, så kan man melde sig til hele pakken med fulde rettigheder, med vetoret, med det hele. Man skal bare række hånden op i september måned og sige: Vi vil gerne være med alligevel.

Kl. 18.00

Det var der ikke nogen interesse for, og derfor er det vel naturligt nok, at regeringen nu laver sit arbejde, gør sin egen del af arbejdet færdigt, nemlig omsætter det, vi har aftalt med Dansk Folkeparti, til nogle bud på ny lovgivning.

Disse lovforslag, i omegnen af 50, vil som alle andre lovforslag blive sendt i høring med henblik på, at de kan fremsættes for Folketinget. Hvis der ved førstebehandling af de respektive forslag meldes en interesse for at være med, eventuelt være med på vilkår, jamen så er der jo en forudsætning for, at vi der på et oplyst grundlag kan debattere og diskutere med hinanden. Det er sådan set den invitation, jeg sender af sted her.

Men det er vel fair nok, når alle har vendt os ryggen, at vi så bruger nogle kræfter på nu selv at få lavet disse lovforslag, også for at foregribe den situation, at vi kan besvare de mange, også mange gode, spørgsmål, som Folketingets politi-